

окремих екранних сит, розташованих одне над іншим і працюючих паралельно, що забезпечує унікальну комбінацію високої продуктивності та ефективності за рахунок зменшення площі обладнання майже вдвічі [3, 5].

Висновки. Упровадження лінії нового обладнання – чашовий огрудкувач SCARABAEUS-7500, фільтри «Бакор» та грохоти Derrick Stack Siz – дозволить вийти ПрАТ «ЦГЗК» на рівень виробництва окатишів за технологією DRI (Direct Reduction of Iron), які мають кращий попит на міжнародному ринку. Обумовлення комплексного введення полягало в тому, що у разі запровадження тільки однієї нової ланки вона працювала б не на повну потужність і в цілому не змогла б забезпечити найвищу якість кінцевого продукту, а також значно знизити собівартість.

Список літератури.

1. URL: <https://haverniagara.blog/tag/pelletizing/>
2. Юсфин Ю.С., Гиммельфарб А.А., Пашков Н.Ф. Новые процессы производства металла. М.: Metallurgiya, 1994. 320 с.
3. URL: https://www.uralmash.ru/production/metallurgicheskoe_oborudovanie/
4. . Фильтры будущего. *Авангард*. Газета ЧАО «ЦГОК», Група Метинвест 2020. 30 января. №3. С. 3.
5. URL: <https://derrick.com/Products/stack-sizer/>

УДК 631.162:658.153

РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ МІСТОРЕГУЛЮВАННЯ

Кадол Л.В., к.т.н., доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Кадол О.М.**, к. істор. н., доцент кафедри педагогіки та мовної підготовки, **Лашкун Г.А.**, асистент кафедри економіки, організації та управління підприємствами. Криворізький національний університет

Вступ. Сучасний історичний етап ринкових умов господарювання потребує створення нової моделі управління містом та ефективних методів місторегулювання, які забезпечать рівні можливості та інтереси учасників містобудівної діяльності [1; 2].

Метою роботи є визначення основних історичних етапів та принципів управління розвитком міста.

Матеріали та методи. У процесі дослідження використано загальнонаукові методи наукового пізнання – методи узагальнення та конкретизації.

Результати. Стрімкий розвиток міст у XIX–XX ст. було різко призупинено в період революції, в результаті чого практично всі системи міського господарства було зруйновано, а всі місторегулюючі питання перейшли у ведення органу внутрішніх справ та державної безпеки – ВЧК, котрий поряд з основною діяльністю – боротьбою з ворогами революції – адміністративними заходами перерозподіляв усі ресурси. Безпосередньо в цей час почалося заселення бідних у квартири більш забезпечених. Квартирну плату було відмінено. Міське господарство функціонувало за законом «військового комунізму» та самовиживання.

У 20-і роки при переході країни до нової економічної політики (НЕП) з'явилися елементи товарно-грошових відносин, і почалося поновлення міст та міського господарства. Період НЕП був нетривалим, усього 4 роки, але досить продуктивним. Він дозволив оновити міське господарство та міста. У кінці 20-х років були прийняті рішення по впровадженню обґрунтованої системи оплати за житло та комунальні послуги, які враховували рівень доходів населення. Почали розвиватися децентралізовані системи комунального управління, створюватися житлові кооперативи та товариства, котрі займалися житловим будівництвом.

У кінці 20-х років почалося формування нового аспекту державного управління, в основу якого було покладено принципи жорсткої централізації та галузевого управління. Було створено орган державного управління Держплан, наркомати, систему планових органів і систему директивних п'ятирічних та річних планів розвитку галузей народного господарства.

У кінці 30-х років держава взяла курс на розвиток адміністративно-командної системи, в якій товарно-грошові відносини і плюралізм форм власності було зруйновано. У формулі товарно-грошових відносин за основу було визначено матеріальні ресурси, вартісна оцінка яких стала співставною

величиною. Усі матеріальні ресурси були зосереджені в руках держави, а оперативне управління було передано на рівень союзних міністерств, основною задачею яких став розвиток промислової бази.

Управління таким складним організмом як місто в умовах централізованої економіки здійснювалося міською Радою та її виконавчим органом – виконкомом, функції якого зводилися до дублювання розпоряджень вищих органів влади, так як система розселення розвивалася як додаток до розвитку промисловості.

Основні принципи управління розвитком міста було сформовано в 30-ті роки, коли стратегічним завданням стало проведення індустріалізації. Територія міста була представлена підприємствами, розвиток яких місто повинно було забезпечити. Створення та розвиток галузі важкої промисловості на довгі роки визначило основні напрями розвитку міста та методів їх управління.

У системі методологічних принципів управління містом було встановлено основний принцип – пріоритет галузевої системи управління. Соціально-економічний розвиток територіальної системи, яким є місто, було підпорядковано розвитку виробничої інфраструктури.

Життєдіяльність системи управління містом базувалася на директивному централізованому плануванні та розподілі матеріальних ресурсів у відповідності до нього. Її можна представити як військово-мобілізаційну, що дозволяла концентрувати зусилля на визначених головних напрямках використання ресурсів країни. Ця система забезпечила на певних етапах розвитку радянського суспільства (в період індустріалізації, відбудови після війни, розвитку нових галузей народного господарства в 60–70-і роки: аерокосмічної, нафтогазової, біологічної, освоєння цілинних земель тощо) поступовий розвиток системи розселення та процесів урбанізації.

Задачі та функції управління містом значно перевищували можливості органів влади міста і навіть регіону. Можливості вирішення таких задач були у міністерств і відомств. У результаті діючого механізму управління ресурси (земля, вода, міська інфраструктура) включалося у вартість виробленої продукції тільки частково, і відповідно економічна основа їх відтворення не створювалася.

Висновки. Перехід до ринкових умов господарювання принципово змінює механізм формування матеріально-фінансових ресурсів, які забезпечують процес відтворення міських фондів, і потребує створення нової моделі управління містом. Держава перестала бути єдиним власником нерухомості та фінансових ресурсів, до містобудівного процесу залучилося безліч фізичних та юридичних осіб, активізувався оборот нерухомості та земельних ділянок. Таким чином, основною задачею управління містом є створення умов, що забезпечать рівні можливості та інтереси учасників містобудівної діяльності. Ефективність такої системи підтверджена досвідом розвинутих країн, в яких місторегулювання – одна із важливих функцій органів державної влади і місцевого самоврядування.

Список літератури.

1. Асаул А.М., Брижань І.А., Чевганова В.Я. Економіка нерухомості: підручник. Київ: Лібра, 2004. 304с.
2. Кадол Л.В., Тімченко Р.О. Економіка містобудування: навч. посібник. Кривий Ріг: ДВНЗ «КНУ», 2013. 317с.

УДК 631.162:658.153

МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ НЕРУХОМОСТІ УКРАЇНИ

Кадол Л.В., к.т.н., доцент кафедри економіки, організації та управління підприємствами, **Левіна Л.Ю.**, здобувач. Криворізький національний університет.
Вітько Д.О., учениця 10-А класу. КЗІІ №32

Вступ. Ринкові моделі господарювання формують таку важливу свою складову, як ринок нерухомості, який тісно пов'язаний з іншими секторами національної економіки: житловою нерухомістю, ринком факторів виробництва, нерухомістю інвестиційного напрямку (промисловою, комерційною та земельною нерухомістю). Ринок нерухомості завжди виступав важливою складовою національної економіки, без якої не може бути ринку взагалі, так як ринки праці, капіталу, товарів та послуг потребують для своєї життєдіяльності як необхідні приміщення, так і нерухомість інвестиційного плану.